

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4246/2022
28.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., као правног следбеника ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Јовановић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Радовановић, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Маја Глушчевић, адвокат из ..., ради утврђења по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1538/2021 од 26.10.2021. године, у седници од 28.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА се одлучивање о ревизији туженог ДД из ... као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ДД, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1538/2021 од 26.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10/19 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је по основу наслеђа иза смрти супруга власник 1/2 стана у ... описаног у изреци што је тужени ДД обавезан да призна, а одбијен је тужбени захтев да јој ово право признају остали тужени. Ставом другим изреке утврђено је да је тужиља по основу стицања у браку са сада пок. супругом власник 1/2 гараже описане изреком што је тужени ДД обавезан да призна, а тужбени захтев је одбијен у делу којим је тражено да тужилји ово право признају остали тужени. Утврђено је такође да је тужиља по истом основу власник 1/2 идеалног дела путничког возила описаног изреком. Ставом трећим изреке одбачена је противтужба у делу којим је тражено да се утврди да заоставштину сада пок. ЂЂ бив. из ... представља 1/2 путничког возила описаног изреком. Ставом четвртим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев ДД и утврђено је да је по основу Уговора о доживотном издржавању од 21.02.2011. године, који је као давалац издржавања закључио са ЕЕ, постао власник 1/2 стана у ... и 1/4 гараже, описаних овим делом изреке, што је противтужена обавезана да призна, а одбијен је противтужбени захтев преко досуђених својинских удела на наведеним непокретностима. Ставом четвртим изреке одбијен је противтужбени захтев ДД да се утврди да је по основу уговора о доживотном издржавању од 21.02.2011. године стакао право својине на 2/3 ванкњижне куће описане у изреци. Ставом шестим изреке одбачена је противтужба у делу којим је тражено да се утврди да је противтужилац по основу Уговора о доживотном издржавању од

21.02.2011. године постао власник гробног места описаног изреком. Ставом седмим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1538/2021 од 26.10.2021. године ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог ДД и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против другостепене пресуде, тужени ДД је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП. Ревизијом се указује на битну повреду одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може поднети, и истиче се да је погрешно утврђен састав заоставштине правних претходника тужилаца, али се не указује конкретно на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 20.01.2011. године, а ранија првостепена пресуда укинута је делимично пресудом Апелационог суда у Нишу од 11.12.2018. године, па се примењује важећи Закон о парничном поступку, на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11). Вредност предмета спора у тужби означена је на 1.251.000,00 динара, а противтужба је поднета 07.03.2011. године, са вредношћу предмета спора као у тужби.

С обзиром да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић